

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Cupidinis et Iovis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ
Αἰός.CVPIDINIS
& Iouis.

Eodem interprete.

CVPIDO.

Α Δλ' ἂ καί τι ἤμαρ-
τορ, ὦ Ζεῦ, σύγγυοί
μοι. παλιὸν γάρ εἰ-
μι, καὶ ἔτι ἀφραρ. Ζ. οὐ πα-
λιόν, ὦ Ερως, ὅς ἀρχαῖότερ
εἶ πολὺ τὸ λαπυτῶ; ἢ διότι μὴ
πώγονα, μὴ πολιὰς ἔφρσας,
διὰ ταῦτα καὶ βρέφ' ἀξιοῖς
νομίσθαι, γέρον καὶ πανδρ-
γ' ὄν; Ερ. τί δέ σε ἢ δίκυ-
σα ὁ γέρον, ὡς φησ, ἐγὼ, διότι
με καὶ πεδύσαι ἔγνω; Ζ.
σκόπη, ὦ καταράτῃ, εἰ μικρὰ,
ὅς ἐμοὶ μὲν ἔτος ἐντυφᾷς,
ὡς καὶ μηδὲν, ἐστίν, ὁ μὴ πεποίη-
κας με, σάτυρον ἢ αἰῶρον, χυ-
σόν, λυκνον, ἀτόν. ἐμὸ δ' ὄ-
ρας ὁ δ' ἐμὴν λύ τινά ἐραθῆ-
νοι πεποίηκας. οὐδ' ὁ σωῆκα
ἦδ' ὁ γυακί δ' ἄ σὲ γυγυμῆ-
θ' ἔπειτα με δὲ μαγανόν φν
ἰπ' αἰτὰς, καὶ λυκνον ἐμῶν-
τόρ. αἰ δ' ἂ ταῦρον ἢ λυκνον

εἰλε-

tiorem fuisse: sed oportet me praestigis uti ad illas, & mei-
psum abscondere. Illæ autem taurum aut cygnū exofeculan-

Α Tsi quid etiam pro-
caui, Iupiter, igno-
sce mihi: ^a puer eo-
nim admodum sum, & ad-
huc imprudens. IVP. Tu
puer autem Cupido, qui an-
tiquior multo Iapeto es? An
quia neque barbam habes,
neque canos produxisti, pro-
pterea etiā infans puiari cua-
pis, senex & versutus adeo
cū sis? CVP. Qua verò in-
iuria affeci te ego senex ille,
ut tu ais, cur me vincire quo-
que cogitas? IVP. Specta
seleste, an parua, qui me ita
ludibrio habes. Itaq; iam ni-
hil est quod me non effeceris,
satyrum, taurum, ^b aurū, cy-
gnum, aquilam: omnia hæc
fecisti me. At quæ me vicif-
sim amaret, nullam planè vn-
quā fecisti: neq; intellexi me
etiam uxori propter te grā-

φινδου, με δ' ην ιδωσι, τε
 θνασιρ το τδ δλες. Ερ. α-
 κωτας δ' αρ φερσιρ, ω Ζεϋ,
 θνατα δσα πτω προσοψιν.
 Ζ. πως δρ η Απομων ο Βραγ-
 χος και ο Υακινθος φινδου;
 Ερω. απ' η δλαφνυ λεγενον
 εφινυε, και τοι λομυτω και
 αγινεον οντα. α δ' ιδεας
 ιπρας ειν, μη επισαι πτω
 ειγιδε, μη δε τω λερανον
 φερ, απ' ως ηλιον ποιν σε
 αυτορ, εκασερωθι λαθεμιν
 βοσρυχους, η μητα τουτς
 ανειμμιν. πορφυριδα
 εχε, ποδιου χρυσιδας, ηπ
 κωδω και τυμπανου ενρυμα
 βων, και οψε οτι πλεους α-
 κολυθουσαι σοι των Διονυ-
 σεσ Μαινάδων. Ζ. απαγε,
 ουκ αρ διεξαμω ιπρας
 ειν τοιουτ γγωρμ. Ερ.
 ουκωω, ω Ζεϋ, μη δε εραρ θε-
 λε εραδιον ηδ τοτο γε. Ζ.
 ου απ' εραρ μηρ, απαγαμο-
 υεσρορ δ' αυτου ιπιτυχαε
 ωερ, ιπι τοτοις αυτοις αφιη-
 μι σι.

est. IVP. Quin amare quidem volo, minore autem nego-
 sio illo potiri. Atque ob haec nunc dimitto te.

tur: me vero si aspiciant, mo-
 riuntur praeformidine. CVP.
 Merito neque enim ferunt, o
 Iupiter, ut quae mortales
 sint, aspectum tuum. IVP.
 Quomodo igitur, o Apollini-
 nem Branchus ille, o Hyas
 cinthus tantopere amant?
 CVP.^d At Daphne etiam
 fugiebat illum, quamvis co-
 matum et imberbem. Quod
 si autem voles amabilis esse,
 neque concutias et egidem,
 neque fulmen geras, sed quam
 suavissimum teipsum perhis-
 be: utrinque demisso capilla-
 lo, eoque mitra reuincto, ve-
 stem sume purpuream, cre-
 pidas subliga auratas, ad ty-
 biam et ad tympana compo-
 sito gressu incede: et videbis
 quod plures te sequentur,
 quam Bacchum Maenades.
 IVP. Apage, equidem nolim
 amabilis esse isthoc pacto, ut
 talem meipsum exhibeam.

CVP. Proinde et amare
 nolis: nam hoc certe facile

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

Huius dialogi argumentum continet hoc incerti auctoris distichon:

ΟΖΩς πρὸς τὸν ἔρωτα βέλη, τὰ σὺ πῶντ' ἀφιλύμααι,
 ἃ ᾧ πῶνός, βρόντα κ' παλι κύνεσσι ἔση. Id est,
 Tela tibi eripiam, sic supplex inquit Amori.
 Cui puer ille: Tona, denuò cygnus eris.

Huc alluisse videtur Iacobus Sannaazarus:

De Veneris nato quæsta est Didynna Tonanti,
 Quòd nimis ille puer promptus ad arma foret.
 Tunc pater accito ostendens graue fulmen Amori:
 Hoc tibi sæue puer spicula franget, ait.
 Cui lasciuus Amor metis hæc reddidit alis:
 Quid si iterum posito fulmine cygnus eris?

a PVER.] Pingebatur puer imberbis, cæcus, alatus, facem
 gestans & sagittas: qua: um vna cuspide aurata vulneratos ad
 amorem, altera plumbea ad odium impellit. quorum omnium
 rationem pulcherrimis versibus Marullus & Aeneas Sylvius
 ingentissimè complexi sunt. b Aurum.] Cupido Ionem de-
 uinitatis suæ immemorem, ad furtiuos Danaës amplexus è calo
 per impluuium in imbre aureo demisit. c Apollinem.]
 Apollo Daphnes, Branchi, & Hyacinthi pulchritudine arserit.
 d At Daphne.] Quæ cùm Apollinis vim aliqui effugere
 non posset, implorato patris Penei fluminis auxilio, in laurum
 arborem est commutata. Ouid 1. Metam. e Aegidem.]
 hoc est, thoracem, seu lorica: sic enim Martialis ex-

ponit libro septimo Epigramma-
 tum.

ΑΠΟΔ-